

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte - Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013 în privința lui

Calmoi Cezar Gheorghe, anul nașterii 22.07.1966, originar din r-nul. Briceni, s. Corjeuți, domiciliat în mun. Chișinău, strada Nicolae Costin 59, ap. 5.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 09 aprilie 2013 pînă la 29 mai 2013;*

2. *Instanța de apel de la 20 iunie 2013 pînă la 03 decembrie 2013;*

3. *Instanța de recurs de la 18 martie 2014 pînă la 28 mai 2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. De către organul de urmărire penală, Calmoi Cezar a fost învinuit în faptul, că dânsul activând în calitate de șef al Secției de Evidență și Documentare a Populației a sectorului Buiucani, mun. Chișinău, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, ilegal a intrat în posesia munițiilor, pe care intenționat le-a păstrat ilegal în biroul său de serviciu pînă la 05 iulie 2006, ora 11:45, când, în rezultatul percheziției efectuate în biroul său nr. 8, de pe strada Neaga nr. 19, din mun. Chișinău, în sertarul a mesei de lucru, a fost depistată și ridicată o cutie de culoare albastră cu roșu în care erau 50 cartușe de calibru 5,6 mm.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Calmoi Cezar au fost încadrate în baza art. 290 alin. (1) Codul penal, după indicii calificativi - *păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.*

2. Prin sentința Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 29 mai 2013, Calmoi Cezar a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 290 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3. Acuzatorul de stat, nefiind de acord cu sentința, a înaintat apel, solicitînd casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care: a-1 recunoaște pe Calmoi Cezar culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin.(1) Codul penal și în baza art. 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, a înceta procesul penal în privința lui, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat, că instanța nu a ținut cont de probele administrate, luând ca bază numai declarațiile inculpatului, care de fapt nu au fost confirmate prin coroborare cu probele prezentate de acuzare, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe de achitare neîntemeiate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința fără modificări.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat, că instanța de fond, în prezența circumstanțelor analizate, corect a concluzionat că Calmoi Cezar trebuie să fie achitat pe art. 290 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

De asemenea, în urma analizei minuțioase a probelor prezentate și a aprecierii lor prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, instanța de apel ajunge la concluzia certă că Calmoi Cezar n-a comis infracțiunea imputată lui și astfel dânsul trebuie să fie achitat pe motivul că faptele lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate lui, iar apelul procurorului urmează a fi respins ca nefondat.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată afirmația apelantului precum că, potrivit raportului de expertiză Nr. 1666 din 11.07.2006, au fost puse materiale la dispoziție: „patruzeci și cinci cartușe calibru 5.6 mm”, dar în ordonanță de dispunere efectuării expertizei balistice din 06.07.2006 se indică că la data de 05.07.2006 în biroul de serviciu al șefului SEDP sectorul Buiucani, mun. Chișinău, Calmoi Cezar a fost efectuată percheziția în procesul cărei au fost depistate și ridicate cincizeci de cartușe de calibrul 5.45 mm, la fel și în procesul-verbal de percheziție din 05.07.2006 întocmit în biroul de serviciu N8 de pe str. Ștefan Neaga 19 figurează că au fost ridicate cincizeci de cartușe de calibru 5.6 mm., ceea ce demonstrează că mai întâi au fost puse la dispoziție 45 de cartușe care ulterior au fost suplinate cu încă 5 cartușe, circumstanță care este inadmisibilă în cadrul efectuării expertizei balistice.

5. Acuzatorul de stat, făcînd trimiterea la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

Recurentul consideră, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de procuror, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii fiind expus neclar și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

7. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Potrivit textului recursului declarat de procuror, din temeiurile de casare a deciziei instanței de apel rezultă art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal apreciază că, temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia

hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

Instanța de apel, rejudecînd cauza în fapt și în drept, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, a audiat suplimentar inculpatul astfel constatîndu-se repetat că, probele prezentate de acuzatorul de stat nu indică la faptul că, Calmoi Cezar se consideră culpabil în acțiunile imputate lui de acuzare.

Prin urmare, rezultă că, învinuirea este bazată numai pe presupunerea păstrării ilegale de către inculpat a munițiilor, ridicate în cadrul percheziției efectuate de colaboratorii DGUP a MAI în cadrul urmăririi penale pe cauza 2003020161, pornită la 07.02.2003 în baza alin. 2, art. 209 Cod penal (redacția a. 1961) pentru a depista documente falsificate, sau care puteau fi folosite la falsificare, obiecte care au servit la săvârșirea infracțiunii, notițe, care demonstra legătura inculpatului cu învinuitul Calmoi Cezar, în urma autodenunțării căruia a și fost efectuată aceasta percheziție, și nici de cum nu era legată cu cartușele ridicate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, probe incontestabile de păstrarea ilegală a munițiilor de către inculpat nu au fost prezentate de acuzatorul de stat în cadrul cercetării judiciare. Ele sunt indirecte și cu multiple încălcări de procedură penală, ce intră în contradicție cu prevederile alin. 2 și 3, art. 8 Cod de procedură penală - că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa și concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Faptul lipsei probelor într-u demonstrarea vinovăției inculpatului Calmoi Cezar în comiterea infracțiunii imputate este indicat și în ordonanța de suspendare a urmăririi penale din 03.08.2007 în care se dispune suspendarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2006480845 până la identificarea persoanelor culpabile de săvârșirea actelor infracționale, ceea ce indică la faptul că la data de 03.08.2007 nu se cunoștea persoanele vinovate de păstrare a 50 de cartușe, cu calibru 5.6 mm.

De asemenea, recurentul mai indică că, în partea descriptivă a sentinței instanței de fond a fost reținut că, acțiunile lui Calmoi Cezar „nu întrunesc elementele infracțiunii” prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, însă în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, acțiunile lui Calmoi Cezar „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, ceea ce constituie în opinia acuzatorului de stat o eroare de drept.

Colegiul penal menționează că, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată. Or, în esența soluția în privința lui Calmoi Cezar rămînea aceeași „achitarea”.

Totodată, în recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul procurorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Dreptul instanței de recurs de judecare și în baza temeiurilor neinvocate în speța examinată este inaplicabil, dat fiind că cererea de recurs a fost depusă în defavoarea persoanei achitate.

Astfel, Colegiul penal reține, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborărilor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire nevinovăția inculpatului Calmoi Cezar în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 290 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013 în privința lui *Calmoi Cezar Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iunie 2014, ora 9³⁰.

Președinte	/semnătura/	Nicolae Gordilă
Judecători	/semnătura/	Ion Guzun
	/semnătura/	Elena Covalenco